

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Thomissøn: Den danske Psalmebog

O Gud, vor Fader i evighed

64r

| II. En skøn Vise/ om vor
Christelige Troes Artickler/ oc
besynderlige om vor Herris Jesu
Christi pines Historie/ giort aff
Erlig oc Velbyrdig Mand/ Knud
Gyldenstiern til Tim/ oc
offuerseet aff Doctore Petro
Palladio.

O Gud vor Fa - der i e - uig - hed/
Jeg tror paa dig oc vis - se - lig ved/
v - den all be - gyn - dels oc en - de/
som scriff - ten giff - uer til kien - de/
At du haff - uer met din Gud - doms krafft/
Him - mel oc Jord oc al - ting skabt/
Den før - ste Mand oc Quin - - de.

O Gud vor Fader i euighed/
vden all begyndels oc ende/
Jeg tror paa dig oc visselig ved/
som scrifften giffuer til kiende/
At du haffuer met din Guddoms krafft/
Himmel oc Jord oc alting skabt/
Den første | Mand oc Quinde.

Jeg tror ocsaa paa Jesum Christ/
Gud Faders Søn allene/
Vndfangen aff den Hellig Aand vist/
Fød aff Jomffru hin rene/

Maria heder den Jomfru skøn/
Som hand tog aff sin Manddoms køn/
Vor Frelsermand allene.

J Bethlehem fødte Maria sin Søn/
Hans Hellig velsignede Moder/
Til hielp oc trøst all Menniskens køn/
Vilde hand da være vor broder/
Nu er Christus baade Gud oc Mand/
Det bør oss alle at tro for sand/
Om wi ville salige vorde.

J Jøde Land gick hand omkring/
Guds ord at Predicke oc lære/
Met sine Mirackel oc vnderlige ting/
Beuiste sig Gud at være/
Oc Lazarum bad hand opstaa/
Der hand vilde til sin pine gaa/
Judas monne hannem forraade.

Der nu Christus Guds eniste Søn/
|Gaff sig i Dødens fare/
Langfredag nat hand gjorde sin bøn/
Met sued oc Blodige taare/
Da bleff hand fangen i Vrtegaard/
Aff Judas oc den Jødeske skar/
Apostlene monne fra hannem vige.

65r

For Menniskens skyld tro wi nu fast
Loed hand sig fange oc binde/
At hand der met aff Synd oc last
Vilde fri oss fra vore Fiende/
Fra Helffuedis pine oc euig død/
Som Adam vdi Paradiss brød/
Guds bud vnder euig pine.

De sende hannem først ind til Annas/
· · · · ·

Der møtte hannem sorrig oc møde/
Oc strax der nest til Caiphas/
De hastede met hannem til døde/

Met løgn oc falsk oc stor wret/
Som de hannem gjorde den gantske nat.
Peder monne hannem forsuære.

Om morgenen vel betimelig tid/
 Det første de vilde da gjøre/
 Jesum monne de sandrectelig/
 Hen til Pilatum føre/
 De løye paa hannem for Ræt oc dom/
 De sagde hand actede icke Keyseren aff Rom/
 |Det maatte Pilatus høre.

65v

Der hand forstod den sag i grund
Som de for hannem berette/
Viste hand vel at den Jødiske fund
For had oc affuind vilde trette/
Mod Jesum den wskyldige mand/
Hoss huem hand ingen døds sag fand/
Dog loed hand hannem hudstryge.

Hans tienere toge hannem ind met hast/
Kalde sammen den gantske Rode/
En Krune aff Torn giorde de vel fast/
Den sette de paa hans Hoffuit/
De spøtte oc sloge oc giorde hannem vee/
Gaffue Rør i haand oc fulde paa knæ/
En Konge de monne tilbede.

Saa kaste de offuer hans blodige krop
Jt gammelt Purpur klæde/
Met spe oc spot reyste de hannem op/
Pilatus loed hannem vdlede/
Da stod tilsammen den Jødiske hob/

De fulde hannem offuer met skreg oc rob.
Lad hannem kaarsfestis til døde.

Pilatus suarede aff sin forstand/
Jeg kand icke andet fornemme/
End Jesus er en wskyldig Mand/
Huor for skal ieg hannem dømme?

66r

|Da robte de Jøder huer oc en/
Oc sagde/ du est icke Keyserens ven/
Om du lader hannem vndkomme.

Her maatte Pilatus giffue sig tafft/
Der hand fick Keyseren at høre/
All hans Retfærdighed miste sin krafft/
Oc hand loed sig forføre/
Oc fryctede mere for Keyserens had/
End for Christi retfærdige Sag/
Som mange dis værre end nu giøre.

Pilatus tode sine hender i Vand/
Wskyldig vilde hand da være/
Oc dømde saa den wskyldige Mand/
Som Jøderne monne begære/
Jeg er wskyldig i denne Mands blod/
De robte igen met it friit mod/
Hans Blod skal offuer oss komme.

De ledde hannem vd til Hoffuitpande sted
Sit Kaarss maatte hand selff bære/
En stor Almue da fulde hannem met/
Som græde oc gaffue sig saare/
Du Sions Daatter græd icke for mig/
Men du maat nu vel græde for dig/
For din wlycke vil komme.

Oc der de komme til Golgatha/
Jesum monne de Kaarsfeste/

66v |Mellem to Køffuere hengde hand da/
Det skede alt for vort bæste.
Hand robte paa Kaarssit met høyer røst/

O Fader forlad dem deris brøst/
De vide icke huad de giøre.

Der stod omkring den menige mand/
De spottede hannem mangelunde/
Den suare pine taalde hand/
Vdi tre gantske stunde/
Saa gaff hand strax der op sin Aand/
Oc den befalede sin Fader i haand/
Oc døde for Synderne vore.

Der hand vaar død/ strax en aff dem
Hand loed sig icke fortryde/
Men tog it Spiud oc traadde der frem/
Stack op i Christi side/
At Spiudet i hans Hierte stod/
Der vdrand baade Vand oc Blod/
Sancte Hans det klarlig bescriffuer.

Joseph aff Arimathia kom/
En dristelig gierning hand gjorde/
Hand bad Pilatus strax der om/
At hand maatte Christum iorde/
Saa tog hand Christi Legem der aff/
Oc lagde det i sin egen graff/
Der til hialp Nicodemus.

67r |Christus oc ned til Helffuede foer/
At tage til fange oc binde/
Den gantske Dieffuelens mact saa stor/
Der offuer hand seyer monne vinde/
Hand krystede hans hoffuit oc Helffuede brød
Forhuærffuede det met sin pine oc død/
A

At wi skulde aldrig fordømmis.

Paa tredie dag i morgen stund/
Christus stod op aff døde/
Met Legem oc Siel baade karsk oc sund/
Frelste oss aff all vor møde/
J fyrretiue dage lod hand sig see/
Oc for sin Apostle sig betee/
J Verden hand dem vdsende.

Saa foer hand op til Himmelen/
Der de fyrretiue dage haffde ende/
Oc strax her ned til bage igen/
Hand oss den Hellig Aand sende.
Nu sidder Jesus baade Gud oc Mand
Alt hoss sin Faders høyre haand/
Der monne hand for oss bede.

Der fra er hand oc ventendis/
At dømme baade leffuendis oc døde/
De gode bliffuer tilskenckendis
Det euige Liff oc glæde/
De onde faa hannem der oc at see/
|Saa stødis de ned til euig vee/
Vdi Helffuedis Jld at brende.

67v

Jeg tror oc paa den Hellig Aand/
Som mig skal styre oc raade/
Forøge min tro oc ret forstand/
Oc giffue mig aff sin naade/
At ieg skal rettelig frycte Gud/
Samtycke hans villie oc holde hans bud/
Min fattige Neste til gode.

Der til er oc den hellig Aand
Oss arme Menniske til gode/
En hielper oc husualermand/
A

At giffue dem trøst oc glæde
Som kalde paa hannem i sorrig oc nød/
Met stadelig tro i lifff oc død/

Dem vil hand aldrig vndfalle.

En hellig Kircke oc Christen samfund
Tror ieg i Verden at være/
Det Folck som pinis i allen stund
For Christi ord oc lære/
De haffue tilsammen en tro en daab/
Til Christum sette de all deris haab/
Hand er deris salighed allene.

Jeg tror oc veed det visselig/
At Gud vor Himmelske Fader
Hand er oss mild oc miskundelig/
|Oc oss vor Synd forlader/
For eniste Christi Pine oc Død/
Gjør hand oss fri aff all vor nød/
Thi kand oss aldrig skade.

68r

Jeg veed ieg skal igen opstaa/
Enddog de mig begraffue/
Oc wforkrenckelig her fremgaa/
Jngen tuil der paa kand haffue/
Det er aff Guds besynderlig krafft/
At alle de Menniske som hand haffuer skabt/
Skulle da opstaa aff døde.

Det er min trøst oc stadelig tro/
At Christus min kiere broder
Skal giffue mig det euig Liff oc ro/
Hoss Gud min Himmelske Fader/
Til euig tid met glæde oc fryd/
Effter denne forgengelig timelig død/
Hand lader mig aldrig forfare.

